

Arrest

nr. 73 872 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BREEMANS, die loco advocaat L. SANTINI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 7 november 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 8 november 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 3 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 6 mei 2011 en op 6 september 2011.

1.3. Op 20 oktober 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 oktober 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Koerdische origine. U zou een soennitische moslim zijn. U verklaart geboren te zijn in Iran. Vanaf 1999 zou u in de provincie Erbil in Noord-Irak hebben gewoond. Van 2000 tot 2003 zou u bij Koerdistan TV hebben gewerkt. Nadien werkte u in een internetcafé. U zou zijn getrouwd met M.(...) R.(...). De familie van uw echtgenote was tegen jullie huwelijk. U zou twee keer de hand van M.(...) zijn gaan vragen maar haar familie stemde niet in met een huwelijk. Daarop zouden jullie, op 16 april 2007, samen zijn gevlucht naar Sheikh Sharzad Barzani, een neef van Masoud Barzani (de president van Noord-Irak en hoofd van de Koerdisch Democratische Partij –KDP-). Sheikh Sharzad zou bij de familie van uw echtgenote hebben bemiddeld. Maar uw schoonfamilie weigerde in te stemmen met een huwelijk. De familie van uw echtgenote diende klacht in bij Sidad Barzani, een broer van Masoud Barzani. Op 19 april 2007 zou u zijn gearresteerd door Peshmerga's omdat u zagezegd M.(...) had ontvoerd. Er was geen officiële aanklacht tegen u ingediend. U zou gedurende acht maanden zijn opgesloten. M.(...) verbleef gedurende die periode bij Sheikh Sharzad Barzani. Na acht maanden kon u ontsnappen. U zou daarop via stambemiddeling een oplossing hebben gezocht. Sidad Barzani stemde er mee in dat u in Masif ging wonen. Sidad Barzani was akkoord met een huwelijk maar de familie van uw echtgenote nog altijd niet. Twee weken voor uw huwelijk zou u zijn achtervolgd door de broer van M.(...). U huwde op 8 juli 2008x officieel en op 31 december 2008 religieus. Na jullie huwelijk bleven jullie in Masif wonen. In mei 2010 zou uw echtgenote zijn verdwenen. Na een maand belde uw echtgenote u op om te zeggen dat ze wilde scheiden. U ging terug bij uw moeder in Diyana wonen. Daar zou u hebben gezien dat het huis van uw moeder in de gaten werd gehouden door uw schoonbroer en zou de elektriciteit zijn uitgeschakeld door uw schoonfamilie. U zou de Asayesh hebben gecontacteerd die u vervolgens zou hebben gezegd dat u moest weggaan om uw leven te redden, zoniet zouden ze u moeten arresteren om te vermijden dat u zou gedood worden. Intussen vernam u van familieleden dat uw schoonfamilie u nog steeds wilde doden. Omdat u schrik hebt dat de familie van uw echtgenote u zou vermoorden, besloot u het land te verlaten. U zou Irak hebben verlaten op 25 augustus 2010. U zou via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 5 november 2010 aankwam en op 8 november 2010 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, een uittreksel uit de burgerlijke stand, een religieuze huwelijksakte, een originele badge van uw werk, een kopie van een toegangsbadge, een kopie van een partijkaart van de KDP, kopies van brieven van uw werk, een foto van u en uw vrouw, een kopie van een document van de KDP waarin Sidad Barzani opdracht geeft aan een lokaal KDP kantoor u te helpen en een foto van Sheikh Masrur Barzani, Mansour Barzani (beiden zoons van Masoud Barzani) en Barham Arif Yassin (hoofd van de Dosky stam en belangrijk KDP leider).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U verklaart Irak te hebben verlaten uit vrees voor de familie van uw echtgenote omdat u tegen hun wil met haar bent gehuwd (CGVS, 06/05/2011, p. 14). Verder haalt u aan dat u ook schrik hebt van de KDP (CGVS, 06/05/2011, p. 21; CGVS, 06/09/2011, p. 3).

Er dient echter te worden opgemerkt dat u onvoldoende concrete elementen hebt aangebracht om die vrees aannemelijk te maken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet kunt aangeven waarom de familie van uw echtgenote tegen jullie huwelijk was (CGVS, 06/05/2011, p. 11-12). U hebt verklaard dat jullie van dezelfde stam zijn, dat jullie families elkaar kenden voordat jullie een relatie hadden en dat er geen problemen waren tussen beide families voor het huwelijk (CGVS, 06/05/2011, p. 8). U denkt dat het is omdat uw echtgenote van een hogere klasse is en omdat haar familie veel geld heeft (CGVS, 06/05/2011, p. 12). Dit is echter maar een vermoeden. Het is bevreemdend dat u niet kunt aangeven waarom de familie van uw echtgenote een probleem had met jullie huwelijk. Zeker aangezien u hebt verklaard dat er meerdere keren bemiddeling tussen de families is geweest (CGVS, 06/05/2011, p. 15, p. 16, p. 17, p. 18). Dan moeten de problemen en de bezwaren toch zijn uitgesproken. Er mag van u dan ook worden verwacht dat u kunt aangeven wat de reden is waarom de familie van uw echtgenote tegen het huwelijk was. Het feit dat u dergelijke vage verklaringen aflegt over de oorzaak van al uw problemen, doen dan ook twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen problemen.

In verband met het eerste vervolgingsfeit dat u aanhaalt, namelijk uw acht maanden gevangenschap (vanaf 19 april 2007), dient te worden opgemerkt dat u, nadat u was gevlucht, een oplossing hebt kunnen vinden. U hebt verklaard dat Sidad Barzani de opdracht had gegeven u op te sluiten (CGVS, 06/05/2011, p. 15). Na uw ontsnapping hebt u echter via bemiddeling een compromis met diezelfde Sidad Barzani kunnen sluiten. Sidad Barzani (de broer van Masoud Barzani) was akkoord met jullie huwelijk en u mocht in Masif gaan wonen (CGVS, 06/05/2011, p. 16-18, p. 7). U legt zelfs een

document voor waarin staat dat Sidad Barzani de opdracht geeft u te helpen als dat nodig zou zijn. Na uw gevangenschap zou u ook effectief in Massif zijn gaan wonen (CGVS, 06/05/2011, p. 16).

Tussen uw ontsnapping en uw huwelijk haalt u één incident aan tussen u en de familie van M.(...), namelijk dat de broer en neef van M.(...) u hebben proberen tegen te houden met een militair voertuig. U kon echter ontsnappen en weggrijden. Daarop zouden ze u nog hebben achtervolgd. U zou zijn kunnen ontsnappen (CGVS, 06/09/2011, p. 4). Dit zou zich hebben voorgedaan ongeveer twee weken voor jullie huwelijk in Diyana (CGVS, 06/09/2011, p. 4). U vermoedt dat ze u probeerden te vermoorden, maar er zouden zich sindsdien voor een periode van ongeveer twee jaar geen andere incidenten hebben voorgedaan. Bijgevolg kan dit incident niet worden beschouwd als een voldoende ernstige aanwijzing dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren.

Twee weken na dit incident zou u gehuwd zijn en sinds uw huwelijk (van 8 juli 2008 tot mei 2010) bleef u in Massif wonen. In die periode hebt u geen problemen gehad met de familie van uw echtgenote. U hebt verklaard dat, hoewel de familie van R.(...) wist waar u woonde, het voor u veilig was om in Masif te wonen. U werd immers beschermd door Sidad Barzani. Masoud Barzani zelf had een huis in Masif (CGVS, 06/05/2011, p. 18-19). Ook de mensen in Masif hadden geen problemen met jullie huwelijk (CGVS, 06/05/2011, p. 18). U had familie in Massif o.a. een oom die chauffeur was van Masoud Barzani en die veel invloed had (CGVS, 06/09/2011, p. 2, CGVS, 06/05/2011, p. 17). Het is met andere woorden veilig voor u om in Masif te wonen aangezien u er bescherming van de overheid geniet. U hebt zelf uitdrukkelijk verklaard dat u in Masif geen problemen had (CGVS, 06/05/2011, p. 19) en dat ze niets tegen u durfden doen omdat Sidad Barzani u beschermde (CGVS, 06/05/2011, p. 21).

Vervolgens zou uw echtgenote in mei 2010 zijn verdwenen. In de eerste maand dat uw echtgenote was verdwenen, bent u in Masif gebleven en werd u evenmin bedreigd door uw schoonfamilie (CGVS, 06/09/2011, p. 7). Ook verklaart u dat u, na uw verhuis naar uw moeder, aanvankelijk geen problemen kende. Pas na drie à vier maanden (enkele dagen voor uw vertrek uit Irak) zou de neef van uw echtgenote uw huis in de gaten hebben gehouden. Dit is het enige vervolgingsfeit dat u nog aanhaalt sinds 2008 (CGVS, 06/05/2011, p. 19; CGVS, 06/09/2011, p. 7). Het zou gebleven zijn bij het in de gaten houden van uw huis. Uw schoonfamilie zou niet naar uw huis zijn gekomen.

Er dient trouwens te worden opgemerkt dat u hieromtrent inconsistente en weinig overtuigende verklaringen aflegt. Tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal hebt u hierover verklaard dat u de politie belde. De politie zou u hebben gezegd dat het niet veilig was voor u en dat ze u zouden arresteren als u niet zou weglopen (CGVS, 06/05/2011, p. 19). Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u hierover dat u naar de Asayesh (de Koerdische veiligheidsdienst) belde en niet naar de politie (CGVS, 06/09/2011, p. 8). Er mag van u toch worden verwacht dat u weet of u naar de politie dan wel naar de Asayesh belde temeer daar u zelf een expliciet onderscheid maakt tussen beide instanties.

Wat er ook van zij, u brengt verder onvoldoende ernstige elementen aan waaruit kan worden geconcludeerd dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. Zelfs al zou u problemen hebben met de familie van uw echtgenote, dan nog dient te worden vastgesteld dat u blijkbaar wel de hulp van de autoriteiten kunt invoeren om te beschermen. U hebt immers verklaard dat u in Masif zonder problemen kunt wonen. U hebt er familie en kennissen wonen en u hebt er gewerkt. U geniet er bescherming van hooggeplaatste personen en naaste verwanten en medewerkers van Masoud Barzani (de president van Noord-Irak en leider van de KDP). Op de vraag of u niet in Masif kunt gaan wonen, waar het voor u veilig is, antwoordt u bevestigend maar zegt u dat u liever bij uw familie wilt wonen (CGVS, 06/09/2011, p. 11). Dit is echter geen aanvaardbare verklaring. Als het voor u veilig is om in Masif te wonen, waar u familie hebt, waar u werk en huisvesting kunt bekomen en u de bescherming van de autoriteiten geniet, mag er van u redelijkerwijs worden verwacht dat u zich daar kunt vestigen om de vermeende problemen met uw schoonfamilie te ontlopen.

Wat betreft uw vrees voor de KDP, dient te worden vastgesteld dat u die vrees niet aannemelijk kan maken. Integendeel, zoals hierboven betoogd geniet u immers bescherming van zeer hooggeplaatste personen binnen de KDP. U vermoedt dat de KDP u zal straffen omdat de familie van uw vrouw veel invloed heeft bij de KDP (CGVS, 06/09/2011, p. 12). Dit is echter een vermoeden dat allerminst gesteund wordt door voldoende zwaarwichtige aanwijzingen. Behalve het feit dat men u zouden gezegd hebben dat men u zou opsluiten om zo te vermijden dat u zou vermoord worden (waaromtrent, zoals hierboven uiteengezet, trouwens al twijfels rijzen over de geloofwaardigheid ervan), brengt u geen enkele aanwijzing dat u sinds 2008 nog wordt geviséerd door de KDP.

Verder beweert u dat u een kritisch artikel hebt geschreven tegen de KDP in verband met een twist over een stuk grond. Dit artikel, dat u overigens niet kunt voorleggen, werd geschreven onder een code naam. U zou ook nooit aan iemand hebben verteld dat u dat artikel hebt geschreven en u bent nooit bedreigd door de KDP omwille van dit artikel (CGVS, 06/09/2011, p. 12-13). Dit artikel kan dus

evenmin worden beschouwd als een voldoende zwaarwichtige aanwijzing dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren ten overstaan van de KDP.

Bovenstaande argumentatie laat niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Voorts wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak, waarvan u beweert afkomstig te zijn, geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De status van subsidiaire bescherming kan u dan ook niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Ze bevestigen uw identiteit, uw afkomst, uw werkzaamheden bij de Koerdische televisie en uw huwelijk. Het document van de KDP waarin Sidad Barzani opdracht geeft aan een lokaal KDP kantoor u te helpen en de foto van Sheikh Masrur Barzani, Mansour Barzani (beiden zoons van Masoud Barzani) en Barham Arif Yassin (hoofd van de Dosky stam en belangrijke KDP leider) bevestigen bovenstaande argumentatie dat u bescherming geniet van de autoriteiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet kan aangeven waarom de familie van zijn echtgenote tegen hun huwelijk was, terwijl er blijkens zijn verklaringen nochtans meerdere keren bemiddeling tussen de families is geweest waar de problemen en de bezwaren toch moeten zijn uitgesproken, (ii) hij na het eerste vervolgingsfeit dat hij aanhaalt, namelijk zijn acht maanden gevangenschap (vanaf 19 april 2007), via bemiddeling een compromis heeft kunnen sluiten met Sidad Barzani, de persoon die de opdracht zou hebben gegeven om hem op te sluiten, compromis die inhield dat Sidad Barzani akkoord was met verzoekers huwelijk en dat hij in Masif mocht gaan wonen, wat verzoeker na zijn gevangenschap ook effectief heeft gedaan en waar hij, hoewel zijn schoonfamilie wist waar hij woonde, veilig was en geen problemen kende omdat hij er beschermd werd door Sidad Barzani, (iii) het enige incident dat zich tussen zijn ontsnapping en zijn huwelijk zou hebben voorgedaan, namelijk dat de broer en neef van zijn echtgenote hem hebben proberen tegen te houden met een militair voertuig, niet kan worden beschouwd als een voldoende ernstige aanwijzing dat hij actueel een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie hoeft te koesteren, temeer er zich sindsdien voor een periode van ongeveer twee jaar geen andere incidenten zouden hebben voorgedaan, (iv) hij als enige vervolgingsfeit sinds 2008 nog aanhaalt dat drie à vier maanden na zijn verhuis naar zijn moeder nadat zijn echtgenote in mei 2010 was verdwenen, de neef van zijn echtgenote zijn huis in de gaten zou hebben gehouden en hij hieromtrent bovendien inconsistente en weinig overtuigende verklaringen aflegt, (v) zelfs indien hij effectief problemen zou hebben met de familie van zijn echtgenote, redelijkerwijs van hem mag worden verwacht dat hij zich, om de vermeende problemen met zijn schoonfamilie te ontlopen, in Masif kan vestigen, waar hij eerder zonder problemen heeft kunnen verblijven, waar hij familie heeft, werk en huisvesting kan bekomen en waar hij de bescherming geniet van hooggeplaatste personen en naaste verwanten en medewerkers van Masoud Barzani, de president van Noord-Irak en leider van de KDP, (vi) hij zijn vrees voor de KDP niet aannemelijk kan maken doch integendeel uit zijn verklaringen blijkt dat hij bescherming geniet van zeer hooggeplaatste personen binnen de KDP en ook het kritisch artikel

dat hij beweert te hebben geschreven tegen de KDP in verband met een twist over een stuk grond – artikel welk hij niet voorlegt, werd geschreven onder een code naam, waarvan hij nooit aan iemand heeft verteld dat hij het heeft geschreven en omwille waarvan hij nooit werd bedreigd door de KDP – niet kan worden beschouwd als een voldoende zwaarwichtige aanwijzing dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie hoeft te koesteren ten overstaan van de KDP, (vii) uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak, waarvan hij beweert afkomstig te zijn, geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en (viii) de documenten die hij voorlegt zijn identiteit, zijn afkomst, zijn werkzaamheden bij de Koerdische televisie en zijn huwelijk bevestigen, alsook het feit dat hij bescherming geniet van de autoriteiten doch niet in staat zijn bovenstaande appreciatie te wijzigen.

2.3. Aangaande de weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling voert verzoeker aan dat zijn asielaanvraag wel degelijk voldoet aan de criteria van de Conventie van Genève. Hij herhaalt zijn asielmotieven, met name dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert door de banden tussen zijn schoonfamilie en de KDP, dat zijn schoonouders tegen zijn huwelijk met hun dochter zijn en er niet voor terugdeinzen om hem te laten vermoorden en dat hij gedurende acht maanden zonder een officiële aanklacht werd gearresteerd en gevangen gehouden omwille van de banden tussen zijn schoonouders en de KDP.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker met dergelijk verweer geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins te ontkrachten of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven met concrete argumenten en elementen in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij komt immers niet verder dan het louter herhalen van zijn vluchtmotieven en het uiten van blote beweringen, waarmee hij niet vermag de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te ontkrachten.

Evenmin betwist verzoeker de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

De motivering inhoudende weigering van de vluchtelingenstatus zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft bijgevolg onverminderd gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vooreerst beroept op dezelfde elementen dan deze aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag. Inzake verzoekers vluchtmotieven dient evenwel te worden besloten dat deze niet getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie omdat (1) wat betreft zijn voorgehouden problemen met zijn schoonfamilie, zo aan deze feiten – waarvan verzoeker overigens niet aantoonde dat deze het gemeenrechtelijk karakter overstijgen – al enig geloof zou worden gehecht, hij beschikt over een intern vluchtalternatief in Masif, waar hij eerder zonder problemen heeft kunnen verblijven, waar hij familie heeft, werk en huisvesting kan bekomen en waar hij de bescherming geniet van hooggeplaatste personen en naaste verwanten en medewerkers van Masoud Barzani, de president van Noord-Irak en leider van de KDP en (2) hij ook zijn vrees voor de KDP geenszins aannemelijk heeft gemaakt vermits uit zijn verklaringen alsook uit de door hem neergelegde documenten blijkt dat hij de bescherming geniet van hooggeplaatste personen binnen de KDP en hij geen concrete en objectieve elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat hij sinds 2008 nog zou worden geviséerd door de KDP. Bijgevolg kan op basis van dezelfde feiten evenmin worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Immers, artikel 48/4, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de subsidiaire bescherming enkel kan worden toegekend aan de vreemdeling die zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen en uit artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is, indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen concludeert op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat aangezien de situatie er op dit ogenblik niet van die aard is dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoeker betwist deze overweging niet, noch brengt hij concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken zodat bovenstaande analyse door de Raad wordt overgenomen en tot de zijne wordt gemaakt.

2.5. In zoverre verzoeker nog aanvoert dat hij kankerpatiënt is en medische zorgen nodig heeft, benadrukt de Raad dat verzoeker voor de beoordeling van zijn medische problemen in het licht van de subsidiaire bescherming een aanvraag moeten indienen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie. In de voorbereidende werken wordt hierover het volgende gesteld: *"(...) Vreemdelingen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in hun land van herkomst of het land waar zij verblijven kunnen, ten gevolge van de rechtspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens, vallen onder de toepassing van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG (onmenselijke of vernederende behandeling). Niettemin was het volgens de regering niet opportuun om aanvragen van vreemdelingen die beweren ernstig ziek te zijn via de asielprocedure te behandelen (...). Het ontwerp stelt dus een verschil in behandeling in tussen de ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf in België moeten aanvragen, en de andere personen die de subsidiaire bescherming aanvragen, van wie de situatie in het kader van de asielprocedure wordt onderzocht. (...)"* (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St.*, Kamer, 2005-2006, p. 9-10). Hieruit blijkt overduidelijk dat verzoeker zich van de verkeerde procedure bedient om zijn eventuele nood aan internationale bescherming omwille van zijn gezondheidstoestand te laten beoordelen.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M.-C. GOETHALS